

IZ OBISKA V DOBRNI

Boljši vtis kot lani

Govorimo tako, delamo pa . . .

Vendarle klopi . . .

Av gust je. Vreme sicer nekoliko nagaja, vendar sezona letnih dopustov, sezona »oddihla« — kot temu pravimo — ni nič manjša. Morske plaže so natrpane, letovišča tudi. Enako tudi naša — v celjskem okraju. Vendar preseneča še ugotovitev, da so letovišča letos neprimerno bolje pripravljena na sezono kot pretekla leta. Izkusnje končno tudi nekaj pomenijo. Obiskal sem vsa letovišča v celjskem okraju, ne zahtevam, če prvo poročilo začnem z Dobrno, saj nekje moram začeti.

Ze prvi vtis s sprehoda po prostoru zdravilišča priča, da ljudje v Dobrni v nesezonskih mesecih niso držali rok križem. Parki so lepo urejeni, postavljene so tudi nove klopi, obnovljene nekatere fasade in še marsikaj. Toda to je le prvi vtis. V Dobrni so ta čas naredili še več, le da sprehajalec v parku vsega ne vidi.

Kratek pogovor s tov. Zmagom Likarjem, mi je odkril tudi te skrivnosti. Povedal je, da je letos zasedba v letovišču boljša kot je bila lani. On osebno meni, da je k temu veliko pripomogla urejena zdravstvena služba, saj je Dobrna kot zdravstvena ustanova, dejansko postala »oddelek« ginekologije celjske bolnišnice. Opažajo pa tudi povečanje zanimanja inozemcev za Dobrno, kar je še ena pridobitev.

Kaj so delali pozimi? Predvsem so preuredili hotel »Triglav«, dobili so novo trgovino s sadjem in zelenjavo, ki bo zlasti za zdravilišče veliko olajšanje. Opremili so

sobe, nabavili kopico potrebnih drobnarij (ki žal skupaj precej stanejo) in kar je skoraj najpomembnejše, s pomočjo in sodelovanjem celjskega Avtobusnega podjetja so vpeljali nove proge do Dobrne, tako da sedaj nihče ne more reči, da je odrezana od sveta. To so, morda bo tako kdo rekel, vse majhne reči, vendar so za razvoj Dobrne tudi majhne stvari pomembne. Pravzaprav, če natanko pogledamo stanje v naših letoviščih, ugotovimo, da malenkostne in navidez nepomembne stvari največkrat kazijo ugled nekega zdravilišča. Ob koncu je potrebno povedati še to, da so vse izboljšave v Dobrni uredili z lastnimi sredstvi.

In kakšne načrte imajo za prihodnje leto? Najobsežnejši načrt, ki ga pripravljajo, je dejal tov. Likar, je zgraditev novega hotela, ki bi sprejel še nadaljnjih 200 gostov. Menijo, da bo novi hotel veljal okoli 300 milijonov din. To je sicer veliko, vendar je hkrati tudi umljivo, saj je še en hotel v Dobrni potreben. V sezoni je naval gostov, da ne morejo zadostiti potrebam, hkrati pa sedaj zaradi omejenega števila gostov ni izkoriščen do kraja zdravilni virec v Dobrni. Novi hotel nameravajo zgraditi v bližini Zdraviliškega doma in bo najsodobnejše urejen.

In še zadnje vprašanje: Kako si zamišljate nadaljnji razvoj Dobrne? Tovariš Likar je jasno povedal, da si v Dobrni ne delajo nobenih utvar niti se ne tolažijo, češ da to, kar imamo, zadostuje

tudi za naprej. Zato so enotni o nadaljnjem razvoju Dobrne. Ta bi naj šel v dve smeri. Vzporedno z zdraviliškim turizmom morajo ustvariti pogoje tudi za navadni turizem. Res je, da bo ta razvojna pot daljša, vendar je to edina rešitev. Zdravilišče bo ostalo na sedanjem mestu, medtem ko se bo vas polagoma spremenila v turistični kraj. Zgraditi nameravajo odprt olimpijski bazen itd.

—mi

Združevanje sredstev tudi v obrti

Eden bistvenih pogojev za pospešen razvoj obrti je povečanje obsega investicij v to gospodarsko panogo. V ta namen so letos v močni meri angažirana sredstva občinskih investicij, skladov in ostali viri, razen dokajšnjih sredstev iz lastnih skladov obrtnih gospodarskih organizacij, ki dosežejo v okraju znesek 143 milijonov dinarjev. Kljub dokaj povečanemu planu investicij pa še vedno niso mogle biti zajete vse investicije, ki so nujno potrebne. Zato je Okrajna obrtna zbornica sprožila po vseh občinah akcijo za združevanje prostih sredstev skladov obrtnih gospodarskih organizacij.

S tem združevanjem je mogoče doseči to, da se — pa čeprav samo s kratkoročnimi naložbami — angažirajo vsa, trenutno prosta sredstva gospodarskih organizacij. Nadaljnja prednost, ki jo nudi združevanje sredstev, je v tem, da omogoča načrtno in perspektivno trošenje skladov gospodarskih organizacij, saj je odobravanje posojil iz posojenih sredstev zvezano z nujnostjo, da se prej izdela točen načrt vlaganj in vračanj. Korist je tu dvojna, saj je s tem načinom odpravljena nevarnost divjih in gospodarsko premalo utemeljenih investicijskih vlaganj.

Med akcijo so bili posveti in konference po vseh občinah. Uspeh je bil — v celoti vzeto — zadovoljiv, čeprav po posameznih občinah kaj različen. Na sestankih z družbenimi obrtnimi obrati so zastopniki le-teh prevzeli obveznosti, koliko sredstev bo posamezni obrat posodil občini za pospešeni razvoj obrti. Da je v skupnem znesku daleč najboljša obrt celjske občine, je razumljivo zaradi dejstva, da je največ družbenih obrtnih obratov v tej občini in da so tu prav tako največji in najmočnejši obrtni obrati v celjskem okraju. Razmeroma pa je akcija najbolje uspela v občini Slovenske Konjice.

Občina Celje pa je medtem opravila še zadnji korak v tej akciji. Sklenjene so tudi pogodbe o zneskih, ki jih bodo posodili obrtni obrati občinskemu investicijskemu skladu. Čeprav še niso vse pogodbe sklenjene, je že sedaj na ta način združenih v občinskem merilu 32 milijonov dinarjev.

—nf—

Ze večkrat sem prisostvoval raznim sestankom in konferencam, na katerih so obravnavali probleme turizma. Povsod je prišla do izraza težnja delavcev s turizma (to velja tudi za posvetovanje, ki se ga je udeležil državni sekretar za blagovni promet dr. Marjan Dermastja), da bi morali za propagando našega turizma odvojiti nekoliko več sredstev. Naša domovina je polna naravnih lepot. Samo, ljudje ne vedo, kje so. Še bolj pa to velja za propagando v inozemstvu. To je torej jasno stališče. Več propagande, boljša propaganda in načelo — izkoristimo vsako možnost za spoznavanje ljudi s posebnostmi našega kraja. Toda človek dobi vtis, da so to samo besede. Zakaj?

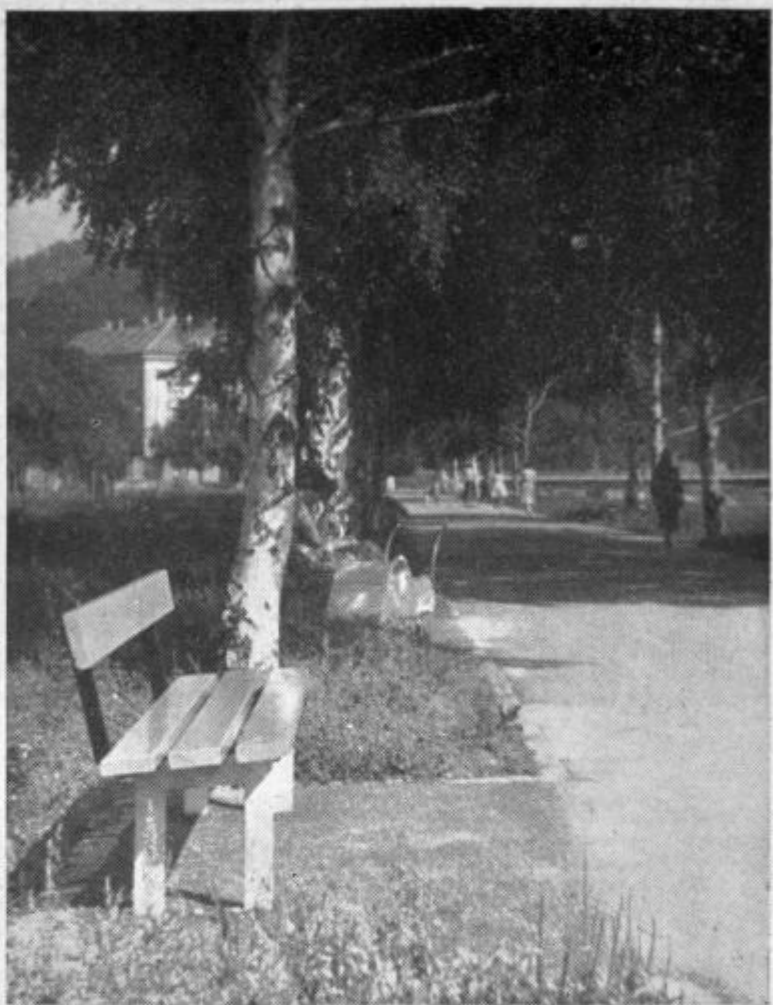
Pred kratkim se je mudil v Laškem novinar enega izmed slovenskih dnevnikov. Najbolj so ga seveda zanimale novitete, napredek in perspektiva turizma v Laškem. Kdo bi mu lahko dal boljše informacije kot predsednik krajevnega turističnega društva. Toda ta, namesto da bi izbral dobro voljo lista, je odbil vsak pogovor z besedami: »Jaz Vam ne bom povedal ničesar, ker pred tremi leti Vaš dnevnik ni tiskal mojega prispevka!«

Da je zadeva še lepša, je isti človek na občinski konferenci Socialistične zveze na široko razpravil o potrebi po večji in učinkovitejši propagandi za razvoj turizma v Laškem. No, pa povejte ali niso naše besede včasih drugačne od imperativno »izgovorjenih« besed. Tokrat celo zaradi čisto osebnih razlogov.

S tem seveda ne zadenemo vseh turističnih delavcev, ker večina ravna čisto drugače. Nasprotno, pripravljeni so dati vsako informacijo, saj je gotovo, da časopisne ljudje zelo mnogo čitajo in to je pomembno.

Moj namen pa tudi ni, da bi iz tega primera napravil senzacijo, hočem le povedati, — to se kaj rado dogaja tudi na drugih področjih dejavnosti — da če že nekaj govorimo in zahtevamo, potem tudi tako ravnajmo. Le tako bodo ljudje namreč zadevo jemali resno. Turizem pa na primer ni šala.

M. Iršič

Ker smo v našem listu kar dvakrat kritizirali, da so ob lepo urejenem in asfaltiranem sprehajališču na Savinjskem nabrežju v Celju sicer postavili betonske podstavke za nove klopi, pozabili pa na deske in ker smo sliko primitivnega sedišča, ki so ga nekateri najbolj vneti ob-

iskavolci nabrežja kljub vsemu uredili, objavili celo v prejšnji številki lista (to je vsekakor zgodovinski posnetek), je prav, da zapišemo zdaj to, da so na nabrežju zadnje dni le uredili zelo čedne in raznobarvne klopi. To je lepa pridobitev, pa čeprav je prišla nekoliko prepozno.

Nov obrat umetnega usnja

Pri usnjarskem kombinatu »KONUS« v Slov. Konjicah so v začetku tega tedna pričeli s pripravami za gradnjo novega obrata umetnega usnja.

Kot rečeno, je gradbeno podjetje »Ingrad« iz Celja v začetku prejšnjega tedna pričelo s pripravljanim zemljišču, ki ga bo treba deloma izravnati, nato pa izkopati temelje za novo stavbo. Stala bo vzporedno z usnjarno ter bo razmeroma precej dolga, saj bo potrebno v njej postaviti celo vrsto raznih strojev. Dela pri izkopavanju zemlje ter njenem odvozu naglo napredujejo spričo sodobne mehanizacije, ki jo je gradbeno podjetje dalo na gradbišče.

V kolikor bodo tako napredovala tudi sama gradbena dela, potem bo zgradba do zime dograjena. Večino potrebnih strojev bodo uvozili iz inozemstva, tako da bodo sama gradnja in nabava ter montiranje strojev stali nekaj sto milijonov dinarjev. Del sredstev je podjetje vložilo iz lastnih skladov, za ostalo pa

je najelo posojilo. Predvideva se, da bodo ob pričetku obratovanja lahko najeto posojilo izplačali že v nekaj letih. S tem se bo močno povečal dohodek tovarne, na drugi strani pa seveda še gospodarska moč občine; medtem ko bo dobilo zaposlitev preko 100 novih delavcev.

Te dni v istem podjetju dokončujejo tudi gradnjo nove transformatorske postaje in električne centrale, v kratkem pa bodo pričeli z izkopavanjem temeljev za novi tovarniški dimnik, ker so morali prejšnjega ob lansoletni razširitvi in gradnji novih objektov porušiti.

Z obratom umetnega usnja bo celotno podjetje s svojimi razširjenim proli jugu v glavnem zaključeno in bo tvorilo zaskroženo celoto. Več novih gradenj je v načrtu še za prihodnja leta, ko bo treba zgraditi novo upravno poslojpe ter nekatere druge prostore. Temu se je lansko leto morala umakniti struga Dravinje, ki so jo prestavili v dožini dobrih 200 metrov. L.V.

Ljudsko kopališče. Nedelja popoldne. Redek dan letošnjega poletja. Otroci drsijo po toboganu, odrasli vozijo slalom po vodi. Ker jih je mnogo, vsakdo ne more kmariti kakor bi hotel, saj bi s kakšnim nepredvidnim zamahom nehote potisnil svojega soseda v vodo. Kar zadeva tole vodo, je resda hladna, nemara celo draga (in nemara celo zaradi nje včasih na Jožefovem hribu nimajo vode), a je tudi umazana. Ker Savinja na dolžini regulacije skorajda ni plovna za telesne objekte, od regulacije navzgor pa je še daleč do peščne plaže, je promet v bazenu toliko večji. Ni sicer mogoče trditi, da bi bili Celjani umazani, pa bi bila voda zato umazana, vendar je res, da tam, kjer se namaka mnogo ljudi, voda ne more biti čista (če seveda ni tekoča). Nekdo se je pri toževal, da mu je bilo slabo, ko je nepričakovano naredil požirek. Človek mu lahko verjame.

dijo, kajti kakor kaže, noge ne bodo šle zlepa iz mode. Na Savinji imamo torej zdaj dva jezova — prvega blizu bazena, drugega pa pri Petričku, toda kaj, ko jima tole vreme ni čisto nič naklonjeno.

V Celju ni mnogo kioskov, a jih je menda kar dovolj. V njih sicer tudi ni vseh jugoslovanskih časopisov — čeprav ne bi bilo niti slabo, če bi bili vsaj glavni, če bi ti kioski bili res kioski in ne nekakšni antikioski. Recimo: pred dnevi je v enem izmed teh kioskov nekdo hotel kupiti Sport. Prodajalka mu je kratkomo rekla, da ga ni. Ko ji je ta povedal, da je videl, da ga je pravkar dobila, mu je priznala, da je to sicer res, da pa ima samo devet izvodov, ki so že vsi rezervirani. Ko je ta ponovno zahteval Sport, češ ali so kioski javne prodajalne časopisov ali nekakšni naročniško abonentski oddelki, mu je tudi ona ponovno povedala, da so vsi izvodovi že oddani. Zares čudno, še najbolj čudno pa, da med tolikim izvodov Sporta pride v Celje samo devet izvodov. In konec koncev: če jih že res pri-

Z beležka na Celju

de samo devet, se ne bi moglo teh devet abonentov naročiti nanje v Beogradu — teh devet izvodov pa prepustiti priložnostnim bralcem?

Skladišče Lesnine. Marsikdo se je že spotalnil o njem — tudi določeni forumi so o njem že večkrat razpravljali, vendar pa se zlasti v teh vročih dneh omare in kredence in kavči in fotelji zopet sušijo na soncu (kakor se v dežju navzemažo vlage). Gre navsezadnje prav toliko za večjo ali manjšo škodo, ki jo povzročajo na pohištvo različne vremenske prilike zunaj kakor natrpanost znotraj, kolikor za slab estetski videz. To je pravzaprav kaj čuden celjski akvarel, ki navsezadnje ne zasluži, da bi ga razkazovali mimooidom. Čudno je naposled tudi to, da skladišče Lesnine, ki se ujema z gledališčem samo po končnici, v tako dolgem času ni moglo najti primernejših prosto-

rov, saj, če si hoče pogledati za-

ta, ki pride, nič ne vidi, če je step ali če vidi . . .

Vprašanje je seveda, kje je rešitev — v prenočevanju pohištva na prostem gotovo ne.

Kakor vidite na sliki, je drugi del bloka 107 že opasan z zidarskimi odri — v prvem delu pa je že nekaj stanovalcev. Pri tem velja zlasti omeniti, da je vsaj za zdaj še stena nad prvim vhodom malce poševna, da so pisemski nabiralniki izdelani, kakor da so že odslužili, da je precej razbitih šip in umazanih zidov in tako dalje. Kdor si hoče ogledati stanovanja, ima prosti vstop in razumljivo, da je taka zgradba hvaležna skrivalnica zlasti za bližnje otroke, ki potlej v njej počenajajo, kar se jim zljubi.

Tudi okolica bloka 107 je pravzaprav zelo zanemarjena. Med-

tem ko dobiva Otok novo podobo, je toliko bolj očitno, kako je tu vse v neredu — zraven bloka se stiskajo nekakšne kolibe in kupi zemlje, tla pa so v deževnih dneh

dobesedno neprehodna, če človek noče zajemati blata. Potemtakem bi tudi na to kazalo misliti.

oh

Vse vrste žit boste lahko za mlevske izdelke zamenjali v mlinu Šempeter v Sav. dolini in KZ Braslovče

v času od 8. - 12. avgusta 1960 od 6. - 12. ure vsak dan.

Zamenjali bomo samo zdrava in suha žita z normalno primesjo tujih zrn.

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE CELJE